

מסמך 11

מסמך 11

אי פרדיס הנצחי

פרדיס הינו המרכז הנצחי של יקום היקומים ומקום משכנם של האב האוניברסאלי, הבן הנצחי והרוח האינסופית, כמו גם של מתאמיהם ועמיתיהם האלוהיים. אי מרכזי זה הינו הגוף המאורגן העצום ביותר במימדיו של המציאות הקוסמית בכל רחבי יקום האב. פרדיס הינו עולם פיזי, כמו שהינו גם משכן רוחני. כלל בריאתו התבונית של האב האוניברסאלי שוכנת בעולמות חומריים; ומכאן, שאף מרכז השליטה המוחלט חייב להיות חומרי, פשוטו כמשמעו. ושוב, ראוי לחזור ולהדגיש כי דברים רוחניים והוויות רוחניות הינם ממשיים.

יופיו החומרי של פרדיס עולה בקנה אחד עם הדר מושלמותו הפיזית; גדולתו של אי האל מתבטאת בהישגיהם השכליים הנפלאים של שוכניו ובדעתם המפותחת; תפארת האי המרכזי נודעת במתת האינסופי של אישיות הרוח האלוהית – אור החיים. ואולם, עומקיו של היופי הרוחני ופלאיו של הרכב נהדר זה, מצויים לחלוטין מעבר ליכולת השגתה של הדעת הסופית של יצורים גשמיים. בן התמותה אינו מסוגל לתפוש את ההדר ואת ההוד הרוחני של המשכן האלוהי. ופרדיס הינו מהנצח; אין קיימים רישומים, ואף לא מסורות, על אודות מקור האי הגרעיני הזה של אור וחיים.

1. המשכן האלוהי

בעוד שבהקשר של מנהל היקומים קיימים לפרדיס ייעודים רבים, עבור ההוויות הברואות הוא קיים בעיקר כמקום משכנה של האלוהות. נוכחותו האישית של האב האוניברסאלי שוכנת ממש במרכז פני השטח העליונים של משכן אלוהות זה, אשר הינו כמעט מעגלי, אך אינו ספרי. נוכחות פרדיס של האב האוניברסאלי נעטפת מיידית בנוכחותו האישית של הבן הנצחי, בעוד שאת שניהם אופף ההדר הבלתי-יתואר של הרוח האינסופית.

האל שוכן, שכן ולעולם ישכון באותו משכן מרכזי ונצחי. תמיד מצאנוהו שם, ולעולם נמצאהו. המוקד הקוסמי, אישיות הרוח והמשכן הגיאוגרפי של האב האוניברסאלי מצויים כולם בזה המרכז של יקום היקומים.

כולנו יודעים מהו המסלול הישיר אשר בו יש להתקדם על-מנת למצוא את האב האוניברסאלי. אינכם יכולים להבין רבות על אודות המשכן האלוהי, בעטיים של המרחק הרב מכם ושל החלל הכביר המפריד בינו וביניכם; ואולם, אלה המסוגלים לתפוש את משמעותם של המרחקים העצומים הללו יודעים אל נכון את מיקומו ואת משכנו של האל, ממש כשם שהינכם יודעים בוודאות, פשוטו כמשמעו, את מיקומו של ניו-יורק, לונדון, רומא או סינגפור, ערים אשר בהחלט ממוקמות גיאוגרפית באורנטיה. אילו הייתם נוטים נבונים, המצוידים בספינה, במפות ובמצפן, בוודאי הייתם מוצאים על נקלה את הערים האלה. בדומה לכך, לו היו מצויים ברשותכם הזמן ואמצעי המסע, לו הייתם מוסמכים רוחנית, ולו היה בידכם הסיוע הנחוץ לכך, הייתם יכולים להיות מוסעים מיקום ליקום וממעגל למעגל, להתקדם פנימה יותר ויותר דרך ממלכות הכוכבים, עד כי בסופו של דבר הייתם עומדים נכוחה אל מול זוהר המרכז של הדר רוחו של האב האוניברסאלי. בהינתן כל צורכי המסע, מציאת נוכחותו האישית של האל במרכז כל הדברים הינה אפשרית, ממש כשם שאפשרי למצוא ערים רחוקות בעולמכם. העובדה שמעולם לא ביקרתם בהן אינה שוללת בשום אופן את עובדת מציאותן ואת קיומן בפועל. העובדה שיצורים כה מעטים ביקום מצאו את האל בפרדיס, אין בה כדי להפריך בשום אופן את מציאות קיומו, או את ממשות אישיותו הרוחנית השוכנת במרכזם של כל הדברים.

לעולם יימצא האב במיקום מרכזי זה. והיה וימוש ממקומו, תוהו ובוהו ישררו בכל, שכן קווי הכבידה האוניברסאליים מקצות הבריאה מתכנסים בו, במרכז שכינתו זה. בין אם נעקוב לאחור אחר מעגל

מסמך 11

האישיות דרך היקומים, ובין אם נעקוב אחר האישיות המרקיעות במסען פנימה אל עבר האב; בין אם נעקוב אחר קווי הכבידה החומרית המובילים אל עבר פרדיס התחתון, ובין אם נעקוב אחר מחזורי הכוח הקוסמי המתפרצים; בין אם נעקוב אחר קווי הכבידה הרוחנית המובילים אל עבר הבן הנצחי, ובין אם נעקוב אחר המצעד המכוון פנימה של בני האל של פרדיס; בין אם נעקוב אחר מעגלי הדעת ובין אם נעקוב אחר טריליונים על גבי טריליונים של הוויות שמימיות המגיחות מעם הרוח האינוסופית; באמצעות כל אחת מהאבחנות האלה בנפרד, או באמצעות כולן גם יחד, נובל ישירות לעבר נוכחות האב, לעבר משכנו המרכזי. כאן נוכח האל באופן אישי ומתקיים למעשה, פשוטו כמשמעו. ומעם הווייתו האינוסופית במשכנו נובעים ושוטפים מעיינות החיים, האנרגיה והאישיות בעבור כל היקומים.

2. טבע האי הנצחי

הואיל והינכם מתחילים להבחין במימדיו העצומים של היקום החומרי, הניכר אף ממיקומכם האסטרונומי ומעמדתכם במערכות הכוכבים, מן הראוי שיהא זה ברור בעבורכם כי יקום חומרי עצום מימדים שכזה חייב שתהא לו בירה הולמת וראויה, מטה התואם את כבודו ואת אינסופיותו של שליטה האוניברסאלי של בריאה עצומה ורחבת היקף זו של ממלכות חומר והוויות חיות.

בצורתו, פרדיס שונה מהעולמות המיושבים; הוא איננו ספרי. הוא אליפסואידי בהחלט, בהיות קוטרו בציר צפון-דרום ארוך בשישית מקוטרו בציר מזרח-מערב. האי המרכזי הינו שטוח ביסודו, והמרחק מהמשטח העליון למשטח התחתון הינו עשירית מהקוטר בציר מזרח-מערב.

הבדלי מידות אלו, הנתונים בנוסף למצבו הנייח של האי וללחץ-החיצוני של כוח-אנרגיה בחלקו הצפוני, מאפשרים לקבוע כיוון מוחלט ביקום האב.

האי המרכזי מחולק גיאוגרפית לשלושה תחומי פעילות:

1. פרדיס העליון.

2. פרדיס ההקפי.

3. פרדיס התחתון.

היננו מכנים את אותו משטח פרדיס, שבו מתרחשות פעולות האישיות, כפרדיס העליון, ואת המשטח הנגדי לו כפרדיס התחתון. בפרדיס ההקפי מתרחשות הפעילויות שאינן אישיות בהחלט, או פעילויות לא-אישיות. נראה כי המשטח העליון, האיש, נשלט על-ידי השילוש; ואילו המשטח התחתון, הבלתי-איש, נשלט על-ידי המוחלט הבלתי-מוגדר. בעוד שקשה לנו להתייחס אל המוחלט הבלתי-מוגדר כאל אישיות, היננו רואים את נוכחותו המרחבית הפונקציונאלית של מוחלט זה כממוקדת בפרדיס התחתון.

האי הנצחי מורכב מצורה אחת ויחידה של חומר – מערכות מציאות נייחות. חומר זה של פרדיס, כפשוטו, הינו ארגון הומוגני של עוצמת חלל אשר אינה מצויה בשום מקום אחר ברחבי יקום היקומים. ביקומים שונים ניתנו לחומר זה שמות שונים, ואילו המלכי-צדקים של נבאדון כינוהו זה מכבר בשם אֶבְסִלוֹטוֹם. חומר מקורי זה של פרדיס אינו חי ואף אינו מת; הוא הינו הביטוי המקורי הבלתי-רוחני של המקור והמרכז הראשון; זהו פרדיס, ואין לפרדיס עותקים.

לנו נראה, כי המקור והמרכז הראשון ריכוז בפרדיס את הפוטנציאל המוחלט למציאות קוסמית, כחלק מטכניקת השחרור העצמי שלו ממגבלות האינוסופ, וכדרך המאפשרת בריאה תת-אינוסופית,

מסמך 11

ואפילו בריאה של זמן-ומרחב. אין משתמע מדברים אלה כי פרדיס הינו מוגבל בזמן-מרחב, וזאת אך ורק משום שיקום היקומים מתאפיין באיכויות אלה. פרדיס קיים ללא זמן ואין לו מיקום במרחב.

בכלליות: דומה כי המרחב נובע אך מתחת לפרדיס התחתון; ואילו הזמן נובע אך מעל לפרדיס העליון. הזמן, לפי הבנתכם, אינו תוצר לוואי של קיום פרדיס, זאת על-אף שאזרחי האי המרכזי ניחנים במודעות מלאה לסדרת אירועים בלתי-זמנית. התנועה איננה מטבעו של פרדיס; היא הינה רצונית. ואולם, משמעות רבה ניתנת למושג המרחק, ואף למרחק המוחלט, שכן ניתן להחילו על מיקומים יחסיים בפרדיס. פרדיס הינו בלתי-מרחבי; ומכאן שאזרחיו הינם מוחלטים ומשמשים בדרכים רבות המצויות מעבר לתפישת הדעת בת התמותה.

3. פרדיס העליון

שלושה תחומי פעילויות מקיפים מצויים בחלק העליון של פרדיס: הנוכחות של האלוהות, התחום הקדוש ביותר והאזור הקדוש. האזור העצום הצמוד לנוכחות האלוהות ואופף אותן, המכונה התחום הקדוש ביותר, נשמר במיוחד לפעילויות של פולחן, הפיכה לשילוש והישגים רוחניים גבוהים. אין באזור זה מבנים חומריים ואף לא יצירות שכליות טהורות; אלה לא יוכלו להתקיים שם. יהא זה חסר תוחלת בעבורי לנסות ולתאר לדעת האנושית את אופיו האלוהי ואת יפי הדרו של התחום הקדוש ביותר של פרדיס. זהו תחום רוחני לחלוטין, ואילו אתם הינכם חומריים כמעט לחלוטין. בעבור יצור חומרי לחלוטין, מציאות רוחנית לחלוטין הינה ככל הנראה בלתי-קיימת.

בעוד שמופעים חומריים אינם מצויים באזור הקדוש ביותר, קיימות במגזרי הארץ הקדושה שפע מזכרות על אודות ימיכם החומריים, ורבות נוספות תמצאנה באזורי ההיזכרות ההיסטוריים המצויים בפרדיס ההיקפי.

האזור הקדוש, התחום המרוחק, או תחום המגורים, מחולק לשבעה אזורים משותפי מרכז. פרדיס מכונה לעיתים "בית האב", באשר זהו משכנו הנצחי; ואילו שבעת האזורים הללו מכונים תדירות "מְדוֹרוֹת פרדיס של האב". באזור הפנימי, הראשון, שוכנים אזרחי פרדיס וילידי האוונה הזוכים לשכון כעת בפרדיס. האזור הבא, השני, הוא אזור משכנם של ילידי שבעת יקומי העל של הזמן והמרחב. האזור השני מחולק, בחלקו, לשבע חלוקות עצומות; אלה בתיהם בפרדיס של ההווה הרוחניות ושל היצורים המרקיעים המגיעים מיקומי ההתפתחות האבולוציונית. כל אחת מחלוקות אלה מוקדשת בלעדית לרווחתן ולקידומן של האישינויות של אחד מיקומי העל, ואולם, מתקנים אלה גדולים לאין-שיעור, כמעט עד אינסוף יותר מהנדרש בעבור שבעת יקומי העל הנוכחיים.

כל אחד מאזורי פרדיס נחלק ליחידות מגורים, המתאימות לאכלוס המטה של מיליארד קבוצות עבודה מהוללות אינדיבידואליות. אלף יחידות שכאלה מהוות אוגדה. מאה אלף אוגדות שקולות לקהילה אחת. עשר מיליון קהילות מהוות אֶסְפָּה. מיליארד אסיפות מהוות יחידה גדולה אחת. וסדרה עולה זו ממשיכה דרך יחידה גדולה מסדר שני, שלישי וכן הלאה, עד לסדר שביעי. שבע יחידות מסדר שביעי מהוות יחידת אב, ושבע יחידות אב מהוות יחידה עליונה; וכך, בכפולות של שבע, ממשיכה התפשטות הסדרה דרך היחידה העליונה, העל-עליונה, השמימית, העל-שמימית, ועד ליחידה העילאית. ואף בכל זה אין משום ניצול של כלל החלל הזמין. המספר המדהים הזה של משכנות בפרדיס – מספר העומד מעבר למושגים – תופס הרבה פחות מאחוז אחד מהאזור המוקצה לארץ הקדושה. ועדיין יש די והותר מקום לכל אלה העושים את דרכם פנימה, ואף לכל אלה אשר לא יתחילו את הטיפוס לפרדיס אלא בזמנים של עתיד הנצח.

4. פרדיס ההיקפי

האי המרכזי מסתיים באחת בהיקפו, אך גודלו של האי הינו כה עצום עד שכמעט בלתי-ניתן להבחין בזווית סיום זו מתוך אזור נתון כלשהו. בחלקו, תפוס האזור ההיקפי של פרדיס על-ידי שטחי

מסמך 11

ההמראה והנחיתה של קבוצות שונות של אישיות רוחניות. הואיל ואזורי החלל-שאינם-מתחדרים נושקים להיקף, כל תובלות האישיות המיועדות לפרדיס נוחתות באזורים הללו. הן פרדיס העליון והן פרדיס התחתון אינם נגישים לסופרנאפי תובלה, או לסוגים אחרים של צולחי חלל.

כס העוצמה והסמכות של שבע רוחות האב מצוי בשבעת עולמותיה של הרוח – החגים סביב פרדיס בחלל שבין גרמי השמים הבוהקים של הבן לבין המעגל הפנימי של עולמות האוונה – זאת בעוד שמקום מושב מטות מוקד-הכוח שלהן מצוי בהיקף של פרדיס. כאן, נוכחותיהם החגות לאיטן של שבעת המנהלים העליונים, מצינות את מיקומן של שבע תחנות ההבזק, אשר שולחות אנרגיות פרדיס מסוימות הלאה לעבר שבעת יקומי העל.

כאן, בפרדיס ההיקפי, מצויים אזורי התצוגה ההיסטוריים והנבואיים העצומים, המשוויכים לבנים הבוראים, והמוקדשים ליקומים המקומיים של הזמן והמרחב. קיימות כעת רק שבע טריליון שמורות היסטוריות שכאלה – שהוקמו או שקיימת עבורן עתודת מקום – וכל ההסדר הזה גם יחד תופס רק כארבעה אחוזים מחלק האזור ההיקפי שהוקצה לשם כך. אנו משערים, כי העתודות העצומות הללו נועדו בעבור יצירות אשר ימוקמו, במועד כזה או אחר, מעבר לגבולותיהם של שבעת יקומי-העל המיושבים הידועים כעת.

אותו חלק של פרדיס אשר הוקצה לשימוש היקומים הקיימים, תפוס בשיעור הנע בין אחוז אחד לארבעה אחוזים; זאת בעוד שהאזור אשר הוקצה לפעילויות אלה גדול לפחות פי מיליון מהנחוץ למעשה לתכלית מעין זו. פרדיס הינו גדול דיו על-מנת להכיל את פעילויותיה של בריאה כמעט אינסופית.

ואולם, כל ניסיון נוסף לצייר ולהמחיש בעבורכם את נפלאות פרדיס יהא חסר תועלת. עליכם להמתין, ולהרקיץ במהלך המתנתכם, כי אמת נאמר, "עין לא ראתה ואוזן לא שמעה; ואין דעת בן התמותה משיגה את הדברים אשר הכין האב האוניברסאלי לאלה השורדים את חייהם כבשר ודם בעולמות הזמן והמרחב."

5. פרדיס התחתון

בנוגע לפרדיס התחתון, היננו יודעים רק את אשר מתגלה; אישיות אינן שוכנות שם. אין לו נגיעה כלשהי לענייני בריות רוחניות תבוניות, ואף המוחלט של האלוהות איננו פועל שם. נמסר לנו כי מקורם של כל מעגלי אנרגית-החומר והכוח-הקוסמי הינו בפרדיס התחתון, וכי הרכבו הוא כלהלן:

1. הישר מתחת למיקומו של השילוש, באזור המרכזי של פרדיס התחתון, מצוי אזור האינסוף הבלתי-ידוע ואשר לא-התגלה.

2. אזור זה מוקף במישרין על-ידי אזור שאין לו שם וכינוי.

3. בשוליים החיצוניים של המשטח התחתון מצוי אזור הקשור בעיקרו לעוצמת חלל ולכוח-אנרגיה. לא ניתן לזהות את פעילויותיו של אזור אליפטי עצום זה עם תפקודו של שילוש כלשהו מסדר שני, אך נראה כי מטען הכוח הקדמון של החלל מתמקד באזור זה. מרכז זה מורכב משלושה אזורים אליפטיים משותפי-מרכז: האזור הפנימי ביותר הינו המוקד של פעילויות הכוח-אנרגיה של פרדיס עצמו; האזור החיצוני ביותר עשוי להיות משוין לתפקודיו של המוחלט הבלתי-מוגדר; ואולם, אין אנו בטוחים באשר לתפקודי החלל של אזור הביניים.

נראה כי האזור הפנימי של מרכז כוח זה מתפקד קלב עצום-מימדים, אשר פעימותיו משלחות זרמים עד לגבולותיו החיצוניים ביותר של החלל הפיזי. הוא מכון ומשנה את אנרגיות-הכוח, אך כמעט ואינו מניע אותן. מציאותה של נוכחות-לחץ כוח קדמון זה בהחלט גדולה יותר בקצה הצפוני של מרכז

מסמך 11

פרדיס מאשר באזורים הדרומיים; וזהו הבדל הרשום באופן אחיד. דומה כי כוח האם של החלל זורם פנימה בדרום והחוצה בצפון; וזאת באמצעות פעולתה של מערכת זרימה לא-ידועה כלשהי, הדואגת להפצתה של צורה בסיסית זו של אנרגיית-כוח. מפעם לפעם אף נרשמים שינויים בלחצים בציר מזרח-מערב. הכוחות הנובעים מאזור זה אינם מגיבים לכבידה חומרית, אך תמיד מצייתים לכבידת פרדיס.

אזור-הביניים של מרכז הכוח אופף מיידית אזור זה. נראה כי אזור-ביניים זה הינו ניח, למעט העובדה כי הוא מתרחב ומתכווץ בשלושה מחזורי פעילות. הקטנה בפעילות אלה מתרחשת בכיוון מזרח-מערב, הבאה בכיוון צפון-דרום, ואילו התנועה הגדולה ביותר היא בכל הכיוונים, בהתרחבות ובהתכווצות כלליות. לאמיתו של דבר, טרם זוהה התפקוד של אזור-ביניים זה, ואולם מוכרח הוא להיות קשור באופן כלשהו להתאמה ההדדית שבין האזור הפנימי של מרכז הכוח לבין האזור החיצוני שלו. רבים מאמינים כי אזור-הביניים הינו מנגנון השליטה בחלל-הביניים, או באזורים השקטים המפרידים בין רמות החלל העוקבות של יקום האב; ואולם, אין בנמצא כל הוכחה או גילוי המאשרים זאת. היסק זה נובע מהידיעה כי אזור-ביניים זה קשור באופן כלשהו לתפקודו של מנגנון החלל שלא-התחדר של יקום האב.

האזור החיצוני הוא הגדול והפעיל מבין שלוש החגורות האליפטיות משותפות-המרכז של פוטנציאל החלל הבלתי-מזוהה. אזור זה הינו אתר לפעילויות העולות על כל דמיון, נקודת המרכז של המעגל ממנו נובעות נביעות לעבר החלל בכל כיוון, עד לקצה גבולם של שבעת יקומי העל, ומתפשטות אף מעבר לכך, אל המרחבים העצומים והבלתי-נתפשים של החלל החיצון. נוכחות חלל זו הינה אי-אישית לחלוטין, זאת אף-על-פי שבאופן כלשהו שלא-התגלה, דומה כי היא מגיבה בעקיפין לרצונותיהן ולפקודותיהן של האלוהויות האינסופיות, בעת שאלה פועלות כשילוש. האמונה היא כי זהו המוקד המרכזי, המרכז הפרדיסי של נוכחות החלל של המוחלט הבלתי-מוגדר.

דומה כי כל צורות הכוח וכל שלבי האנרגיה נעים במעגלים; הם חגים ברחבי היקומים ושבים במסלולים מוגדרים. ואולם, נראה כי באשר לנביעות הנוגעות לאזור הפעיל של המוחלט הבלתי-מוגדר, הכיוון הוא או פנימה או החוצה – אך לא שניהם בו-זמנית. אזור חיצוני זה פועם במחזורים שנמשכים עידן ועידנים. כוח החלל של המרכז הזה פונה החוצה למשך מעט יותר ממיליארד שנות אורנטיה; ואז, למשך פרק זמן דומה הוא יפנה פנימה. ומופעי כוח-החלל של מרכז זה הינם אוניברסאליים; הם משתרעים בתוככי כל החלל שהתחדר.

כל הכוח הפיזי, האנרגיה והחומר הינם אחד. כל אנרגיית-הכוח נבעה במקור מפרדיס התחתון, ולשם היא תשוב בסופו של דבר, לאחר השלמת המעגל שלה בחלל. ואולם, לא כל האנרגיות והארגונים החומריים ביקום היקומים הגיעו מפרדיס התחתון במופעי מצביהם הנוכחיים; החלל הינו הרחם של מספר צורות של חומר וקדם-חומר. אף כי האזור החיצוני של מרכז הכוח של פרדיס הינו המקור לאנרגיות-החלל, אין מקורו של החלל משם. החלל איננו כוח, אנרגיה או עוצמה. ופעילותו של אזור זה אינן אחראיות לנשימת החלל, אף כי שלבי הכניסה והיציאה של אזור זה מתואמים עם מחזורי ההתרחבות וההתכווצות בני שני-מיליארד-השנים של החלל.

6. נשימת החלל

איננו יודעים לאשורו את המנגנון הממשי של נשימת החלל; היננו אך מבחינים בכך שהחלל כולו מתכווץ ומתרחב חליפות. נשימה זו משפיעה הן על השלוחה האופקית של החלל שהתחדר, והן על השלוחות האנכיות של החלל שלא-התחדר, אשר מצויות במאגרי החלל העצומים אשר מעל ומתחת לפרדיס. על-מנת שיקל עליכם לדמיין את צורת מתאר הנפח של מאגרי חלל אלה, תוכלו לחשוב על שעון חול.

מסמך 11

בעוד שהיקומים של השלוחות האופקיות של החלל שהתחדר מתרחבים, מתכווצים מאגרי השלוחה האנכית של החלל שלא-התחדר, ולהיפך. החלל שהתחדר והחלל שלא-התחדר מתמזגים ממש מתחת לפרדיס התחתון. שני סוגי החלל זורמים שם דרך צינורות הוויסות המתמירים, במקום שבו מתרחשים – בזמן מחזורי ההתרחבות וההתכווצות של הקוסמוס – שינויים ההופכים חלל שהתחדר לחלל שלא-התחדר, ולהפך.

חלל ש"לא-התחדר" פירושו: לא התחדר באותם כוחות, אנרגיות, עצמות ונוכחויות, אשר ידוע כי קיימים בחלל שהתחדר. איננו יודעים האם ייעודו של החלל האנכי (מאגר) הוא לשמש תמיד כמאון של החלל האופקי (יקום); איננו יודעים האם קיימת התכוונות יצירתית בנוגע לחלל שלא-התחדר; לאמיתו של דבר, היננו יודעים אך מעט על אודות מאגרי החלל, רק שהם קיימים, וכן שדומה שהם מאזנים את מחזורי ההתרחבות-התכווצות-החלל של יקום היקומים.

מחזורי נשימת החלל נמשכים בכל שלב מעט יותר ממיליארד שנות אורנטיה. במהלך מחזור אחד היקומים מתפשטים; במהלך המחזור הבא הם מתכווצים. החלל שהתחדר מתקרב עתה לנקודת האמצע בשלב ההתרחבות, בעוד שהחלל שלא-התחדר מתקרב לנקודת האמצע של שלב ההתכווצות; והיננו למדים שגבולותיהן הרחוקים ביותר של שתי שלוחות החלל מצויים, באופן תיאורטי, במרחק כמעט שווה מפרדיס. מאגרי החלל שלא-התחדר משתרעים כעת אנכית מעל פרדיס העליון ומתחת לפרדיס התחתון, וזאת לאותו מרחק כמעט שחלל היקום שהתחדר משתרע אופקית אל מחוץ לפרדיס ההיקפי, אל רמת החלל החיצון הרביעית ואף מעבר לה.

למשך מיליארד שנות אורנטיה מתכווצים מאגרי החלל, זאת בעוד יקום האב ופעילויות הכוח של כלל החלל האופקי מתרחבים. לפיכך, נדרשות מעט יותר משתי מיליארד שנות אורנטיה על-מנת להשלים את כל מחזור ההתרחבות-התכווצות.

7. תפקודי החלל של פרדיס

החלל איננו קיים על אף-אחד ממשטחי פרדיס. לו מישו היה "מסתכל" ישירות למעלה ממשטח פרדיס העליון, הוא לא היה "רואה" דבר, פרט לחלל שלא-התחדר המצוי בזרימה החוצה או פנימה; וכעת, זורם הוא פנימה. החלל איננו נוגע בפרדיס; אך ורק אזורי אמצע-החלל השקטים באים במגע עם האי המרכזי.

פרדיס הינו הגרעין חסר-התנועה למעשה של האזורים השקטים-יחסית, המתקיימים בין חלל שהתחדר לבין חלל שלא-התחדר. מבחינה גיאוגרפית, אזורים אלו נראים כהרחבה יחסית של פרדיס, אולם יש בהם, קרוב לוודאי, תנועה כלשהי. היננו יודעים אך מעט על אודותיהם, ואולם היננו מבחינים בכך שאזורים אלו – במ תנועת החלל מופחתת – מפרידים בין חלל שהתחדר לזה שלא-התחדר. בעבר התקיימו אזורים דומים בין רמות החלל שהתחדר, אך אלו פחות שקטים כעת.

חתך אנכי של החלל בכללותו ידמה במידת מה לצלב מלטה, כאשר הזרועות האופקיות תייצגנה את החלל שהתחדר (יקום) ואילו הזרועות האנכיות תייצגנה את החלל שלא-התחדר (מאגר). האזורים שבין ארבע הזרועות יפרידו ביניהם במידת-מה, באופן שבו מפרידים אזורי חלל-הביניים בין החלל שהתחדר לבין חלל שלא-התחדר. אזורי חלל-ביניים שקטים אלו הולכים וגדלים ככל שגדל המרחק מפרדיס, עד אשר לבסוף הם מקיפים את גבולות כלל החלל ומכילים במלואם הן את מאגרי החלל והן את השלוחות האופקיות של החלל שהתחדר.

החלל איננו מצב תת-מוחלט של המוחלט הבלתי-מוגדר – או נוכחותו של זה – ואף איננו תפקודו של המרבי. החלל הינו מתת של פרדיס, והאמונה היא כי החלל של היקום המקיף זה של כלל האזורים החיצוניים, מתחדר למעשה על-ידי פוטנציאל החלל השושלתי של המוחלט הבלתי-מוגדר.

מסמך 11

חלל שהתחדר זה משתרע אופקית מקרבת היקף פרדיס, דרך רמת החלל הרביעית, אל מעבר להיקף של יקום האב, אולם איננו יודעים עד כמה מעבר.

אם תדמינו משטח סופי אך גדול באופן בלתי-נתפש, שלו צורת האות V, ואשר ניצב בזוויות ישרות הן למשטח פרדיס העליון והן למשטח פרדיס התחתון, זאת כאשר הנקודה שבו משיקה כמעט לפרדיס ההיקפי; ואז, אם תראו בעיני רוחכם את המשטח הזה חג בתנועה אליפטית סביב פרדיס, קווי ההקפה של סיבוב זה יצינו בקירוב את נפח החלל שהתחדר.

קיימים גבול עליון וגבול תחתון לחלל האופקי, ביחס לכל מיקום נתון ביקומים. לו משהו יכול היה לנוע רחוק מספיק ובזווית ישרה ביחס למישור של אורונטון, כלפי מעלה או כלפי מטה, כי אז הוא היה פוגש לבסוף בגבול העליון או בגבול התחתון של החלל שהתחדר. בהינתן ממדיו הידועים של יקום האב, גבולות אלו מתרחקים זה מזה ככל שהמרחקים מפרדיס הולכים וגדלים; החלל מתעבה, והוא מתעבה במידת-מה מהר יותר מכפי שמתעבה המישור של הבראה, קרי, היקומים.

האזורים השקטים-יחסית שבין רמות החלל, כגון זה המפריד את שבעת יקומי העל מרמת החלל החיצון הראשונה, הינם אזורים אליפטיים עצומים של פעילויות חלל רועות. אזורים אלה מפרידים בין הגלקסיות המאיצות במצעד סדור סביב פרדיס. תוכלו לדמיין את רמת החלל החיצון הראשונה, שם יקומים עצומים מצויים בתהליך יצירה, כמצעד ענק של גלקסיות החגות סביב לפרדיס, והתחומות מעל ומתחת על-ידי אזורי חלל-הביניים של הרגיעה, וכן, התחומות בשוליים הפנימיים והחיצוניים על-ידי אזורי חלל שקטים יחסית.

וכך פועלת רמת חלל כאזור אליפטי של תנועה, המוקף מכל צדדיו בהיעדר-תנועה יחסי. יחסים שכאלה בין תנועה לבין רוגע מכוננים נתיב חלל מעוקל של התנגדות פחותה לתנועה, נתיב אשר אחריו עוקבים, באופן אוניברסאלי, הכוח הקוסמי והאנרגיה המגיחה בתנועתם המעגלית הנצחית סביב אי פרדיס.

חלוקה זו של יקום האב לאזורים המשתנים לפרקים, בצירוף הזרימה המשתנה חליפות של הגלקסיות – עם ונגד כיוון השעון – מהווה גורם בייצוב הכבידה הפיזית, אשר תוכנן על-מנת למנוע את הדגשת לחץ הכבידה עד לנקודה שבה תתרחשנה פעילויות משבשות ומפזרות. סידור שכזה מפעיל השפעה של אנטי-כבידה, ופועל כבלם המונע מהירויות שאחרת עלולות להיות מסוכנות.

8. כבידת פרדיס

משיכת הכבידה, אשר ממנה אין לחמוק, אוחזת בפועל בכל העולמות של כל היקומים בכל החלל. כוח המשיכה הינו האחיזה הכול-עוצמתית של נוכחותו הפיזית של פרדיס. כוח המשיכה הינו הגדיל הכול-יכול שעליו תלויים הכוכבים הבוהקים, השמשות הלוהטות והעולמות הסובבים, אשר מהווים את הקישוט הפיזי של אל הנצח, אשר הכול ממנו, וימלא הוא את הכול ואשר אליו הכול.

אי פרדיס הינו המרכז והמוקד של הכבידה החומרית המוחלטת, שאותו משלימים גופי הכבידה הכהים המקיפים את האוונה ומתאזנים על-ידי מאגרי החלל העליונים והתחתונים. כל אשר נובע מפרדיס התחתון מגיב בקביעות וללא דופי למשיכה של הכבידה המרכזית, הפועלת על המעגלים האינסופיים של רמות החלל האליפטיות של יקום האב. כל צורה ידועה של מציאות קוסמית ניחנה בנטייה של העידנים, במגמה של המעגל ובמהלך של האליפסה הגדולה.

החלל איננו מגיב לכוח המשיכה, אולם פועל הוא ככוח המאזן את הכבידה. ללא כרית החלל, פעולה נפיצה הייתה מזעזעת את גופי החלל המקיפים. חלל שהתחדר מפעיל גם השפעה של אנטי-כבידה על הכבידה הפיזית, או הקווית; החלל יכול לנטרל למעשה פעולת כבידה שכזו, אף כי אינו יכול לעכבה. כבידה מוחלטת הינה כבידת פרדיס. כבידה מקומית, או קווית, קשורה לשלב

מסמך 11

החשמלי של אנרגיה או של חומר; היא פועלת במסגרת היקום המרכזי, יקומי העל והיקומים החיצוניים, בכל מקום שבו אירע תהליך הולם של הפיכה לחומר.

צורותיהן המרובות של כוח קוסמי, אנרגיה פיזית, עוצמה אוניברסאלית ומופעי-חומר רבים, מגלות שלוש תקופות כלליות – אם כי לא בהכרח מובחנות בשלמותן – של תגובה לכוח המשיכה של פרדיס:

1. שלבי הקדם-כבידה (כוח). זהו הצעד הראשון בִּיחוד עוצמת החלל לכדי צורות קדם-אנרגטיות של כוח קוסמי. מצב זה מקביל למושג של מטען-הכוח הראשוני של החלל, אשר מכונה לעיתים אנרגיה טהורה או סְגֶרְגָאטָה.

2. שלבי הכבידה (אנרגיה). התאמה זו של מטען-הכוח של החלל הינה תוצאה של פעולת מֶאֶרְגָנִי הכוח של פרדיס. היא מסמנת את הופעתן של מערכות אנרגיה המגיבות למשיכת כבידת פרדיס. אנרגיה מתהווה זו הינה ניטראלית במקורה, ואולם בעקבות מטמורפוזות נוספות היא תפגין איכויות המכונות שליליות וחיוניות. אנו מכנים שלבים אלה בשם אולִּטִּימָאטָה.

3. שלבים שלאחר-כבידה (עוצמה אוניברסאלית). בשלב זה, אנרגיית-החומר מגלה תגובתיות לשליטת הכבידה הקווית. ביקום המרכזי מערכות חומריות אלה הינן התארגנויות משולשות, הנודעות בשם טְרִיֶאטָה. אלה הן מערכות האם העל-עוצמתיות של יצירות הזמן והמרחב. המערכות החומריות של יקומי העל מונעות בידי מְנֶהְלִי הכוח האוניברסאליים ובידי עמיתיהם. התארגנויות חומריות אלה הינן בעלות הרכב דואלי ומכונות גְרָאוֹוִיטָה. גופי הכבידה הכהים המקיפים את האוונה אינם עשויים טְרִיֶאטָה ואף לא גְרָאוֹוִיטָה, ואילו כוח המשיכה שלהם מגלה את שתי צורות הכבידה החומרית – הקווית והמוחלטת.

עוצמת החלל איננה כפופה לפעולת גומלין עם צורת כבידה כלשהי. מתת ראשוני זה של פרדיס אינו רמה ממשית של מציאות, אלא דבר הקודם לכל המציאויות הבלתי-רוחניות הפועלות היחסיות – לכל מופעי הכוח-אנרגיה ולכל התארגנויות העוצמה והחומר. קשה להגדיר את המונח עוצמת החלל. אין משמעותו מה שקודם לחלל; משמעותו אמורה להביע את הרעיון של העוצמות והפוטנציאלים הקיימים בחלל. בכלליות, ניתן לתפוש מונח זה ככולל את כלל ההשפעות המוחלטות והפוטנציאלים אשר נובעים מפרדיס ומהווים את נוכחות החלל של המוחלט הבלתי-מוגדר.

פרדיס הינו המקור המוחלט ונקודת המוקד הנצחית של כל האנרגיה-חומר ביקום היקומים. המוחלט הבלתי-מוגדר הינו המגלה, המבקר והמֶאֶגֶר של כל אשר מקורו ומוצאו מפרדיס. דומה כי נוכחותו האוניברסאלית של המוחלט הבלתי-מוגדר שקולה למושג פוטנציאל האינסוף של הרחבת הכבידה, למתח אלסטי של נוכחות פרדיס. מושג זה מסייע לנו לתפוש את העובדה שהכול נמשך פנימה לעבר פרדיס. זהו תיאור מועיל, אך עם זאת גס. הוא אף מסביר מדוע הכבידה תמיד מעדיפה לפעול במישור הניצב למסה, תופעה המעידה על השוני במימדים של פרדיס ושל היצירות המקיפות אותו.

9. יחודיות פרדיס

פרדיס מתייחד בהיותו ממלכת המקור הראשוני ויעדן הסופי של כל אישיות הרוח. אף כי אמת היא שלא כל הוויות הרוח הנמוכות ביקומים המקומיים מיועדות להגיע לפרדיס באופן מיידי, פרדיס עדיין מהווה את יעד התשוקה בעבור כל האישיות העל-חומריות.

מסמך 11

פרדיס הינו המרכז הגיאוגרפי של האינסופי; הוא אינו מהווה חלק מהבריאה האוניברסאלית, ואף אינו חלק ממשי מהיקום הנצחי של האוונה. לרוב היננו מתייחסים לאי המרכזי כאל חלק מהיקום האלוהי, אך לאמיתו של דבר אין הוא כזה. פרדיס הינו קיום נצחי ובלעדי.

בנצח העבר, בשעה שהעניק האב האוניברסאלי ביטוי אישיותי אינסופי של רוח עצמו, בדמות ההווה של הבן הנצחי, בה בעת הוא גילה את הפוטנציאל האינסופי של עצמיותו הלא-אישית בדמות פרדיס. נראה כי פרדיס הלא-אישית והבלתי-רוחני הינו התוצאה הבלתי-נמנעת של רצונו ושל פעולתו של האב, אשר הפכה נצחית בבן המקורי. וכך, הקרין האב את המציאות בשני שלבים ממשיים – האישי ושאינו-אישית, הרוחני ושאינו-רוחני. המתח ביניהם, אל מול רצון פעולתם של האב והבן, העניק קיום לפועל האחד ולקיום המרכזי של עולמות החומר והוויות הרוח.

כאשר מובדלת המציאות לאישית ולבלתי-אישית (הבן הנצחי ופרדיס), יהא זה הולם אך בקושי לכנות את זה שאינו אישי בשם "אלוהות", אלא אם סווג באופן כלשהו. קשה לכנות בשם אלוהות את האנרגיה או את התוצאות החומריות של מעשי האלוהות. אלוהות עשויה לגרום לדברים רבים שאינם אלוהותיים, ופרדיס אינו אלוהותי; ואף איננו מודע, באופן שבו יוכל אי-פעם בן-תמותה להבין מושג זה.

פרדיס איננו אביהן של הוויות או ישויות חיות כלשהן; הוא איננו בורא. בעוד שניתן להעביר אישיות ויחסי דעת-רוח, לא ניתן לעשות כן לתבנית. תבניות לעולם אינן השתקפויות; הן עותקים – שכפולים. פרדיס הינו התבנית המוחלטת; האוונה הינה מיצג בפועל של פוטנציאלים אלו.

משכנו של האל מרכזי ונצחי הוא; אידיאלי ונפלא. ביתו הינו התבנית היפהפייה של כל עולמות המטה; והיקום המרכזי, שהוא מקום משכנו המידי, הינו התבנית של האידיאלים, הארגון והיעוד המרבי בעבור כל היקומים.

פרדיס הינו המטה האוניברסאלי של כל פעילויות האישיות, וכן מקור-המרכז של כלל כוח-החלל ומופעי האנרגיה. כל אשר היה, הווה או עתיד להיות, הגיע, מגיע או יגיע בבוא העת, ממקום משכן מרכזי זה של האלים הנצחיים. פרדיס הינו מרכז כל הבריאה, מקור כל האנרגיות ומקום מקורן הראשוני של כל האישיותות.

ואחרי ככלות הכול, הדבר החשוב ביותר על אודות פרדיס הנצחי בעבור בני-תמותה הוא העובדה שמשכן מושלם זה של האב האוניברסאלי הינו היעוד האמיתי – אם כי המרוחק – של נשמותיהם האלמותיות של בני האל הגשמיים בני התמותה, היצורים המרקיעים של העולמות האבולוציוניים של הזמן והמרחב. כל בן תמותה יודע-אל, אשר אימץ את נתיבת עשיית רצון האב, החל זה מכבר במסע הארוך המוביל לעבר פרדיס, במסע הממושך של השאיפה לאלוהיות ושל השגת המושלמות. וכאשר הוויה שכזו, אשר מוצאה-מן-הח, עומדת אל מול האלים בפרדיס – כשם שעומדות כעת הוויות רבות מני-ספור לאחר שהרקיעו מהעולמות הנמוכים של החלל – הישג שכזה מייצג את מציאות ההתמרה הרוחנית בהתקרבה אל גבולות העליונות.

[הוצג על-ידי זה ההופך בינה למושלמת, אשר מונה למשימה זו על-ידי עתיקי היומין של אורסה.]